O lume ideală în care nimeni nu minte

Ce își doresc doi tineri proaspăt căsătoriți unul de la celălalt? Nu în primul rând bani, frumusețe sau succes, ci integritate și iubire sinceră. Fiecare își dorește un partener care să nu mintă, care să nu înșele, pe al cărui cuvânt să se poată bizui și care să-i fie credincios în orice împrejurare. Ei simt din instinct că doar pe aceste lucruri se poate clădi o casă trainică.

Acolo unde fiecare știe că celălalt îi spune adevărul, se naște încrederea. Din încredere vine stabilitatea, iar din stabilitate vine odihna în relație: nu mai e nevoie de bănuieli, de verificări sau de teama că vei fi trădat. Iar unde inima se odihnește, vin bucuria și fericirea. În schimb, o singură minciună descoperită poate zdruncina încrederea construită în ani.

Ceea ce își doresc doi soți pentru căminul lor există pe deplin și pentru totdeauna în lumea lui Dumnezeu. Biblia o numește Împărăția lui Dumnezeu. Este o țară ideală în care nimeni nu minte, nimeni nu înșală și fiecare se poate odihni în credincioșia celorlalți.

Nu frumusețea locului, ci caracterul oamenilor

Biblia descrie locul în care locuiește Dumnezeu ca pe un loc de o frumusețe care întrece orice închipuire. Totuși, frumusețea nu este esența lui. Dacă ne-am imagina cel mai frumos loc posibil, dar locuit de oameni egoiști, mincinoși, invidioși sau dornici de putere, acel loc și-ar pierde repede frumusețea. Problemele cele mai grele ale omenirii nu vin din lipsa resurselor, ci din caracterul omului.

De aceea lumea lui Dumnezeu se definește prin caracterul locuitorilor ei. Acolo nu există minciună, manipulare, înșelătorie, corupție sau nedreptate. Nimeni nu caută să profite de altul, iar cinstea este regula, nu excepția. În lumea noastră, poliția, armata, închisorile și tribunalele sunt necesare pentru că răul există. În lumea lui Dumnezeu ele lipsesc. Nu pentru că n-ar exista lege, ci pentru că nu există nimeni care să vrea să o încalce.

Ca o orchestră

Să ne gândim la o orchestră mare. Pe scenă sunt zeci de muzicieni, fiecare cu instrumentul lui: viori, violoncele, flaute, trompete, timpane. Fiecare are libertatea și talentul lui, dar toți cântă după aceeași partitură și urmează același dirijor. Când fiecare instrument e acordat și fiecare muzician își cântă partea cu credincioșie, din sute de sunete diferite se naște o singură armonie. E de ajuns însă un singur instrument dezacordat ca toată armonia să se strice. O notă falsă se aude în toată sala.

Așa este și Împărăția lui Dumnezeu. Locuitorii ei nu sunt toți la fel, fără personalitate; fiecare își păstrează darurile și locul lui. Toți trăiesc însă după aceeași „partitură”, legea iubirii, a adevărului și a dreptății, și urmează același „Dirijor”, pe Dumnezeu Însuși. Nimeni nu „cântă” după propria voie în dauna celorlalți.

Într-o orchestră, o notă falsă durează o clipă, apoi concertul se termină. Într-o lume veșnică, o singură notă falsă ar răsuna la nesfârșit și ar strica totul. „Desăvârșit” înseamnă dus până la capăt, căruia nu-i lipsește nimic. De aceea desăvârșirea nu este un lux al acelei lumi, ci condiția existenței ei veșnice. Ea nu este o stare rece și încremenită, ca a unei statui fără cusur, ci plinătatea vieții. Numai acolo unde totul este desăvârșit poate exista o pace care nu se sfârșește niciodată. Aceasta este lumea pentru care a fost creat omul.

Din broșura gratuită „Rostul Vieții”, capitolul 7. Broșura întreagă se găsește la Resurse.

Sursa: *O lume ideală în care nimeni nu minte* — Scopul Vieții
scopulvietii.ro/articole/o-lume-in-care-nimeni-nu-minte